

■ Niyaz Cəfərov
teatrşünas

Teatr mövsümü başa çatsa da, mediada teatr söhbətləri, daha doğrusu qalmaqalları bitmək bilmir. Yeri gəlmişkən, biz heç bilmirdik ki, tamaşalara dəvət olunub gəlməyən jurnalistlər bu dərəcədə teatr mövzusunda canfəşanlıq göstərə bilirlər. Səylərində hər yerdə sakini olduğumuz teatrlardan danışılır.

Biz, teatrın məsum qulları isə işimizi davam etdiririk. Və gəncləri tanımaq, fikirlərini bölüşmək istəyi ilə gənc qonağımızı sizlərə təqdim etmək istəyirik. Qəzetimizin bu sayının qonağı Mingəçevir Dövlət Dram Teatrının gənc, istedadlı aktrisası Fəridə Məmmədovadır.

Fəridə Məmmədova: “Qorxu və sevinc içində əlbəyaxa olmuşdu...”

Qısa arayış...

Mən Fəridə Məmmədova 1991-ci il may ayının 29-da Şəki şəhərində anadan olmuşam. Bir yaşımla olanda ailəmlə birlikdə Mingəçevir şəhərinə köçmüşük. Burada 14 sayılı orta məktəbi bitirmişəm. Hazırda Mingəçevir Turizm Kollecinə təhsil alıram. Təhsilimi başa vurub, Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinə qəbul olmaq arzusunda yam. Aktrisa olmağa uşaqlıqdan həvəsim var idi. Lakin teatrda çalışmaq ağılıma gəlmirdi (gülür). Əvvəllər region televiziyasının aparıcısı olmuşam. Sonra, teatrımızın əvvəlki direktoru Həsən müəllim məni teatra dəvət etdi, mən də bu dəvəti böyük məmnuniyyətlə qəbul etdim. Artıq 5 ildir Mingəçevir Dövlət Dram Teatrında çalışıram. Demək olar ki, teatrımızın tamaşalarında səhnəyə qoyulan bütün tamaşalarda baş rolda çıxış edirəm. Ali dərəcəli aktrisa yam. Eyni zamanda “El tv”-də aparıcı kimi çalışıram.

- Səhnədə ilk addım, debüt həyəcanını necə xatırlayırsan?

- İlk dəfə səhnəyə gürcü yazıçısı Nodar Dumbadzenin “Mən, nənəm, İliko və İllarion” romanı əsasında Bəhram Osmanovun quruluş verdiyi tamaşa ilə addım atmışam. O zaman keçirdiyim həyəcanı sözlə ifadə etmək mümkün deyil. Qorxu və sevinc içində əlbəyaxa olmuşdu sanki. Bəzən vəziyyət o həddə çatırdı ki, tamaşanı yarıda saxlayıb səhnəni tərk

etmək istəyirdim (gülür). Lakin özümü topladım və debütümü uğurla tamamladım.

-Teatr, səhnə səninin üçün nəyi ifadə edir?

-Səhnə mənim üçün duyğularımın coşduğu, fəvvarə vurduğu məkandır. Mən duyğularımı, sevinc və kədərimi paylaşmağı sevirəm. Teatr mənə bölüşmək, paylaşmaq imkanı verir.

-Bir gənc olaraq, gənclik və teatrın qarşılıqlı münasibətlərini necə karakterizə edirsiniz?

- Əslində, özüm də daxil olmaqla, gənclərin teatra, incəsənətə olan marağını çox yüksək qiymətləndirirəm. İndi texnologiya əsridir. Gənclərin əksəriyyəti demək olar ki, vaxtlarını kompüter qarşısında keçirirlər. Texnologiyanın insan duyğularına hakim olduğu bir zamanda teatrda məşğul olan gəncləri mən gəncliyin texnoloji əsarətdən xilaskarı kimi dəyərləndirirəm.

- Azərbaycan teatr prosesində baş verənləri təhlil etsən, nələri qeyd edərsən. Nələrdən razısan, nələrdən narazısan?

- (gülür) Hazırda Azərbaycan teatr prosesində baş verənləri təhlil etmək və fikir yürütmək üçün mən çox gəncəm. Buna mənim nə yaşımla, nə də təcrübəmlə imkan verməz. Mən hələ kamilləşmə prosesi keçirəm, önümdə qət edəcəyim çox uzun bir yol var. Mingəçevir Dövlət Dram Teatrının mənə yaratdığı hər bir şəraitdən razıyam. Mən bu gün özümü

ifadə edə bilərəmsə, bu teatrın, səhnənin sayəsindədir.

- Rol aldığın tamaşalarda tamaşaçıya daha çox nələri çatdırmağa çalışırsan?

- Mən hər zaman tamaşaçıya sadəliyi, gözəlliyi, təbiiliyi çatdırmağa çalışmışam. İnsan təbii olduqca insandır, yaşamağa dəyər. Mən, tamaşaçını özümə ayırmıram, duyğularımı mənimlə bölüşən, hiss-həyəcanıma şərik olan tamaşaçı mənim üçün çox dəyərlidir.

- Özünü daha çox hansı amplitudada görürsən?

- Konkret olaraq özümü bu və ya digər amplitudaya şamil etməyimi düzgün hesab etmirəm. Düşünürəm ki, hər bir rolun öhdəsindən gəlməyi bacarmalıyam, istər baş rol olsun, istər ikinci plan, istər faciə olsun, istər komediya. Mən aktrisa yam, mənə nə rol verilsə, onu əlimdən gələn qədər mükəmməl oynamağa çalışıram.

- Bir tamaşaçı kimi, tamaşa izlərkən nələrə diqqət edirsən?

- Etiraf edirəm ki, tamaşaçı olaraq tamaşa izləmək imkanım yoxdur. Demək olar ki, teatrımızın səhnəsində oynanılan bütün tamaşalarda rol alıram (gülür). Lakin mənim tamaşalarda önəm verdiyim cəhət tamaşanın yaşından və cinsindən asılı olmayaraq bütün insanlara müraciət edə bilməsidir.

- Yaşlı nəslin gənc nəsillə qarşı giley-güzarına münasibətin necədir?

- Mənim böyüklərə hörmətim sonsuzdur. Onlar bizim başımızın tacıdır. Hər halda onlar biz gənclərin keçdiyi yolları keçiblər, qarşıda bizi nələrin gözlədiyini bilirlər. Bir gənc olaraq biz dinləməyi, öyüd nəsihət almağı bacarmalıyıq.

- Hansı rejissorlarla çalışmaq sənə daha xoşdur?

- Vəqif Əsədov, Ağaxan Salmanov, Bəhram Osmanov kimi rejissorlarla işləmək mənə zövq verir. İstər aktyor olsun, istər rejissor, mən mənəni anlayan, səbirli insanla çalışmağı sevirəm.

- Arzusunda olduğunuz rol varmı?

- Mənim arzum səhnədə olmaqdır, rolumdan asılı olmayaraq (gülür). Hər hansı bir rol arzusunda deyiləm. Mən sadəcə oynamaq istəyirəm, səhnədə var olmaq, yaşamaq istəyirəm.

- Mütaliə edirsənmi?

- Əlbəttə, heç mütaliəsiz teatr adamı olar (gülür)? Mütaliəni çox sevirəm. Hüseyn Cavid, Məmməd Səid Ordubadi, Nəcəf Bəy Vəzirov, Ənvər Məmmədov kimi milli müəllifləri, Anton Çexov, Fyodr Dostoyevski, Rabindranat Taqor, Ernest Heminqvay kimi dünya ədəbiyyatı incilərini sevirəm.

- Gələcək planların nədir?

- Yaşamaq və yaratmaq (gülür).

- Son olaraq nə demək istəyirsən?

-Mən Mingəçevir Dövlət Dram Teatrının kollektivinə, başda direktorumuz olmaqla, mənə və mənim kimi gənclərə göstərdikləri dəstəyə görə dərin minnətdarlığımı bildirirəm. Gənclərə isə bir qədər sosial şəbəkədən uzaqlaşib canlı sənətlə, maraqlanmağı, məşğul olmağı təklif edirəm, məsləhət vermək üçün hələ çox gəncəm (gülür). Gəlin bir gənc olaraq enerjimizi Azərbaycan mədəniyyətinin daha da inkişaf etməsi yolunda sərf edək.

-Müsahibəyə görə sənə təşəkkür edir, yaradıcılığında yeni-yeni uğurlar arzulayıyıq.

